

РЕШЕНИЕ

№ 38929

гр. София, 23.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 16.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **8235** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс във връзка с чл.160 от ДОПК.

Образувано е по жалба на "ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт (РА) № Р-22221023003264-091-001/16.01.2024г. на органи по приходите при ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 649/16.05.2024г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С..

С РА е ангажирана отговорност по чл. 177 ЗДДС на дружеството "ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК] за дължим и невнесен данък по доставки, извършени от „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД за периодите 2019–2021 г., като са установени задължения за ДДС в размер на 325 000,12 лв. и лихви в размер на 93 118,07 лв.

Жалбоподателят излага съображения на първо място за липса на компетентност: че ревизията е възложена и РА е издаден от некомпетентни органи –от ТД на НАП – В., при положение, че съгласно чл.7 и 8 от ДОПК компетентна спрямо дружеството е друга ТД – ТД на НАП-С. предвид седалището му, като липсват доказателства за делегиране на компетентност. Навеждат се и оплаквания за неправилно приложение на чл. 177 от ЗДДС: не е доказано по реда на чл. 117–120 ДОПК, че жалбоподателят е знаел или е бил длъжен да знае, че ДДС няма да бъде внесен; липсват преки доказателства за знание, не са установени предпоставките на ал. 3 на чл. 177 ЗДДС (привидни сделки, заобикаляне на закона, цени, различни от пазарните и пр.), а свързаността с доставчика неправомерно се приема за достатъчно основание, разпоредбата не предвиждала такова основание за отговорността, нито въвежда презумпция за наличие на знание у получателя на доставките, в случаите, когато доставчикът и получателят са свързани лица. Жалбоподателят поддържа, че не е доказана и невъзможност за събиране на данъка от първоначалния длъжник –

доставчика, при наличие на данни за извършени плащания и проведено изпълнително производство, поради което преждевременно е ангажирана отговорността на получателя, в противоречие и с принципите за правна сигурност и пропорционалност при пропорционалност на чл.205 от Директива 2006/112/ЕО. Иска се отмяна или обявяване на нищожност на РА в обжалваната част.

В съдебно заседание, представляван от адвокат Б. жалбоподателят моли съдът да уважи жалбата, да отмени РА като неправилен, необоснован и постановен при липса на предпоставки по чл. 177 ЗДДС и несъответствие с чл. 117–120 ДОПК, и претендира разноски.

Ответникът, чрез юрисконсулт Т., моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и РА да бъде потвърден по мотивите на решението на дирекция „ОДОП“, и претендира юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта:

Жалбата е подадена в срок (на 10.06.2024г. срещу връчено на 31.05.2024г. решение), от надлежна страна и срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, след изчерпване на административния ред за обжалване, поради което е допустима.

По фактите:

Със Заповед № Р-22221023003264-020-001/31.05.2023 г., връчена на 05.06.2023 г. по електронен път и издадена от началника на сектор „Ревизии“ при ТД на НАП – В., оправомощена със Заповед № Д-47/14.01.2022 г. на и.д. директора на ТД на НАП – В., Заповед № ЗЦУ-ОПР-22/22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП, Заповед № З-ЦУ-869/03.05.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП, Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. и Заповед № З-ЦУ-1109/31.05.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП, е възложена ревизия на „ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД за ангажиране на отговорност по чл. 177 ЗДДС за доставки, документираны първоначално с шест фактури, издадени от „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД през м.01.2021г., м.04–05.2021г. и м.12.2021 г., подробно изброени в заповедта. Със Заповед № Р-22221023003264-020-002/02.06.2023 г., изменена със Заповеди № Р-22221023003264-020-003/01.09.2023 г. и № Р-22221023003264-020-004/04.10.2023 г., обхватът на ревизията е разширен и в него са включени общо 31 фактури от същия доставчик за периода от 04.2019 г. до 12.2021г. За резултатите е съставен ревизионен доклад (РД) № Р-22221023003264-092-001/17.11.2023 г., срещу който не е подадено възражение по чл. 117 ДОПК, а ревизията приключва с РА № Р-22221023003264-091-001/16.01.2024 г., издаден от началника на сектор „Ревизии“ и ръководителя на ревизията при ТД на НАП – В. и връчен лично на 12.03.2024 г., с който на „ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД е ангажирана отговорност по чл.177 ЗДДС за невнесени задължения на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД в размер на 325 000,12 лв., както и лихви по чл. 175 ДОПК във връзка със ЗЛДТДПДВ в размер на 93 118,07 лв.

В хода на ревизията, във връзка със установените като основни дейности на жалбоподателя строителна дейност и международен транспорт, са изискани документи по реда на чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 ДОПК, като са представени множество доказателства – писма, електронни файлове, протоколи, актове, договори и банкови документи.

Констатирано е, че за периодите от м. 04.2019 г. до м. 12.2021 г. жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 585 495,14 по 31 фактури, издадени от доставчика „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД, подробно описани на стр. 7 - 8 от РД.Извършена е насрещна проверка на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД по чл. 45 ДОПК, документирана в Протокол № П-22001023128169-141-001/11.08.2023 г., при която са представени фактури, актове обр. 19, рамков договор за СМР от 01.11.2017 г. между страните, банкови разплащания, договори с подизпълнители и други документи. Установено е, че „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД извършва

строително-монтажни работи като подизпълнител на „ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД на негови обекти по този договор, че материалите са за сметка на възложителя, както и че управителят на доставчика Е. К. П. е пълномощник на жалбоподателя, а управителите на двете дружества са свързани лица – роднини по права линия от първа степен (майка и син), като от банковите документи е установено извършване на плащания „от името и за сметка“ на възложителя, включително и към доставчици на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД, с цел да не се забавя изпълнението на дейностите. Пълномощникът на жалбоподателя и управител на доставчика, в качеството на пълномощник, е теглил парични суми от банковите сметки на „ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД и е нареждал от тях извършването на плащания към доставчици на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД. Получателят по процесните фактури – жалбоподателят „ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД, е извършвал плащания към изпълнителя „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД по банков път до края на м. 12.2019 г., а след това не са извършвани директни преводи към доставчика.

Проверка в СУП на НАП е показала, че „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД не е внасяло декларирания ДДС по СД по ЗДДС за процесните данъчни периоди, а с РА № Р-22001023001289-091-002/13.10.2023 г. са установени и допълнителни задължения в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури от доставчик „НИКРАМА-3“ ЕООД.

По отношение на невнесения ДДС по СД по ЗДДС, дирекция „Събиране“ е дала отговор, че по отношение на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2019г., издадено е съобщение за доброволно изпълнение, предприети са множество обезпечителни мерки (запори на МПС, техника, банкови сметки), извършени са частични плащания на обща стойност 53 556,58 лв., но въпреки поетите ангажименти (за регулярни вноски по изпълнителното дело) задълженията не са погасени, а движимите вещи са реализирани чрез публична продажба. След пълно имуществено проучване на длъжника, вземането е прекатегоризирано като несъбираемо, дружеството е deregистрирано по ЗДДС по чл. 176 на 13.12.2021 г., а до прокуратурата е изпратено уведомление за търсене на наказателна отговорност.

При тези факти органите по приходите приемат, че са налице предпоставките на чл. 177, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС за ангажиране на отговорността на жалбоподателя за задълженията на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД – налице е невнесен от доставчика данък („ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД системно не изпълнява задълженията си към бюджета, като не внася задълженията по СД и по РА, задължението му е прекатегоризирано в несъбираемо), ползван е данъчен кредит, свързан с този данък (жалбоподателят е упражнил е правото на приспадане на данъчен кредит, чрез включването им в дневниците за покупки и СД по ЗДДС, пряко е свързан с невнесения от доставчика данък за процесните периоди) и получателят по доставките, жалбоподателят „ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД е знаел или е бил длъжен да знае, че доставчикът няма да внесе дължимия ДДС, като знанието се презюмира от свързаността между управителите на двете дружества (майка и син), от това, че управителят на доставчика е и пълномощник на получателя с широки правомощия, както и от характера на сделките, определени като привидни и заобикалящи закона по смисъла на чл. 177, ал. 3 ЗДДС. Предвид това и на основание чл.177, ал.6 от ЗДДС с РА е ангажирана отговорност на „ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД за невнесените към бюджета задължения за ДДС на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД за съответните данъчни периоди до размера на ползвания от жалбоподателя данъчен кредит, по фактурите, издадени от доставчика му (стр.19 и сл. от РД, л.46 и сл. по делото) и начислените лихви.

РА е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „ОДОП“-С., който с решение № 649/16.05.2024г. приема следното, за да отхвърли жалбата: Анализира отговорността по чл. 177 от ЗДДС като особен вид субсидиарна отговорност на регистрирано по ЗДДС лице да

заплати чуждо публично задължение, когато е изпълнен предвиденият в закона сложен фактически състав. В конкретния случай било безспорно, че задълженията на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД по подадените СД по ЗДДС и по издадения РА не са внесени, като след реализиране на движимите вещи чрез публична продажба, извършено имуществено проучване и справка, вземането е прекатегоризирано в несъбираемо. Преценката за знание у жалбоподателя е извършена въз основа на обективни факти и индиции, като в конкретния случай органите по приходите са приели, че е налице хипотезата на презюмирано знание („лицето е било длъжно да знае“), позовавайки се на констатации за заобикаляне на закона, макар в мотивите на РД и РА да не е конкретизирано в какво точно се състои това заобикаляне и какъв неправомерен резултат е постигнат. Въпреки това, въз основа на установените при ревизията фактически данни, според решаващият орган са налице редица индиции за наличие на знание: установена е свързаност между управителите на двете дружества (майка и син), представляващият „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД е търговски пълномощник на жалбоподателя с право да се разпорежда неограничено с паричните средства по банковите му сметки, като е извършвал плащания и тегления по свое усмотрение, включително такива, довели до осуетяване на принудителното събиране на задълженията на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД; запорираните банкови сметки на доставчика са били успешно избегнати чрез насочване на плащанията по изпълнените услуги към сметките на жалбоподателя, което е позволило доставчикът да не получава приходите си по официалните канали и съответно да не плаща дължимия ДДС. Издадените фактури от „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД към жалбоподателя са на обща стойност 2 927 475,68 лв., по които е упражнен данъчен кредит от 585 495,14 лв., а получените от изпълнителя суми надхвърлят 3,5 млн. лв., което изключва тезата за обективна невъзможност за плащане на дължимите към бюджета задължения в размер на 325 000,12 лв. Налице са и множество тегления в брой на значителни суми от страна на пълномощника, за които липсва яснота относно тяхното предназначение. Всички тези обстоятелства, разгледани в тяхната съвкупност, разкриват според ответника координирани действия между двете дружества, които са в такава степен взаимосвързани, че получателят не е могъл да не знае, че данъкът по доставките няма да бъде внесен. Установените факти сочат наличие на субективния елемент по чл. 177 ЗДДС, поради което правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя за невнесения данък, а жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Последвало е обжалването пред съда.

По делото е събрана ревизионната преписка и доказателства за компетентност на органите по приходите, заповеди за оправомощаване, документи за валидност на електронните подписи.

Изслушано е заключение по съдебна-счетоводна експертиза, прието без оспорване (л.136 и сл.), като за изготвяне на същото са събрани и приложени доказателства по изпълнителното дело.

От заключението се установява, че по изпълнително дело №[ЕИК]/2019 г. срещу „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД по набирателната сметка на ТД на НАП С., офис К. са постъпили общо 53 556,58 лв., внесени на девет отделни дати в периода 2019–2023г., като всички суми са разпределени с разпореждания на публичния изпълнител за погасяване на публични задължения на дружеството – ДДС по декларации и ревизионен акт, корпоративен данък, ДОО, ЗО, УПФ и разноски по изпълнението (описани подробно и конкретно всяко разпореждане и погасените задължения в заключението). Експертизата допълва по втори въпрос постъпили ли са суми от публична продажба, че 17 328 лв. от общата сума произхождат от реализирани движими вещи на длъжника чрез публична продажба – търгове с тайно наддаване, проведени на 17.02.2022 г. и 28.06.2022 г., като и тези постъпления са изцяло насочени за погасяване на задължения по изпълнителното дело (Таблица 1, л.150 по делото). Заключениеето потвърждава констатациите на

РД относно размера и датите на постъпленията. В РД на стр.12 ревизиращият екип е констатирал, че по набирателната сметка на НАП са извършени плащания от „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД в размерите и на датите, установени и от вещото лице с разпорежданията за разпределение, а именно в размер на 53 556, 58 лв.

Правни изводи:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА е издаден в предвидената форма, от компетентни органи по чл.119, ал.2 от ДОПК – от органа, възложил ревизията и ръководителя на ревизията, при спазване на процесуалните правила.

Съдът намира за неоснователно възражението за липса на компетентност на органи по приходите от ТД на НАП-В. за дружество със седалище в друга ТД на НАП, конкретно С.. РА е издаден от компетентни органи: Е. С. Х. на длъжност Началник на сектор, възложила ревизията и М. П. Г. - Н. на длъжност главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията, органи по приходите при ТД на НАП-В.. Лицето, възложило ревизията-Е. С. Х. е оправомощена на основание чл.112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 11, ал.1, ал. 3 от ЗНАП от изпълнителния директор на НАП със заповед № Д-47/14.01.2022г. и от директора на ТД на НАП- С. със заповед № РД-02-379/04.05.2023г., по отношение на конкретното ревизирано дружество със заповед 3-ЦУ-1109/31.05.2023г. на зам.изпълнителния директор на НАП. Неоснователно е оплакването за нищожност, с аргумента, че орган по приходите от ТД на НАП-В. не може да възлага ревизия и няма компетентност по отношение на лице от друга ТД на НАП, в случая С.. Това е така, предвид изричното правомощие по чл.12, ал.6 от ДОПК на изпълнителния директор на НАП и заместника му да изключат от правилата на чл.7, ал.1 и чл.8 от ДОПК функциите на компетентни органи по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК на изброени служители (органи по приходите), което е наредено с приложената заповед № 3-ЦУ-869/03.05.2023г. и ЗРД-01-379/04 . В този смисъл е Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. по тълк. д. № 2/2024 г. на Общото събрание на съдиите на ВАС на РБ от I и II колегия: „Не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция.“ Следователно този довод на жалбоподателя за нищожност на РА е неоснователен.

Оттук нататък спорът е по приложението на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл.177, ал.1 от ЗДДС регистрирано лице, получател по облагаема доставка, отговаря за дължимия и невнесен данък от друго регистрирано лице, доколкото е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, свързан пряко или косвено с дължимия и невнесен данък.

Отговорността по ал. 1 се реализира, когато регистрираното лице е знаело или е било длъжно да знае, че данъкът няма да бъде внесен, и това е доказано от ревизиращия орган по реда на чл. 117 - 120 от ДОПК.

В случая е приложима хипотезата на чл.177, ал.2 от ЗДДС. Преди това, ревизиращите органи приемат, че регистрираното лице е било длъжно да знае, че данъкът няма да бъде внесен, като презюмират знанието съгласно чл.177, ал.3 и доводи за това, че сделките между двете дружества „ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД и „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД заобикалят закона, която хипотеза

обаче в случая е неясно наведена от ревизиращите органи и не се доказва по преписката. Същевременно обаче, допустимо решаващият орган премотивира хипотезата на чл.177, ал.2 от ЗДДС като извежда знанието от фактическите установявания и предвид събраните по преписката доказателства, които дават индиции за него. Съдът споделя този извод на ответника, че знанието е установимо чрез обективни факти, като анализът на предпоставките по чл.177 ЗДДС в случая е както следва:

1."ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ" ЕООД е получател по описаните в РД облагаеми доставки с изпълнител „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД, притежава фактури за получените облагаеми доставки и е упражнило правото си на приспадане на данъчен кредит по същите през описаните отчетни периоди.

Към датата на издаване на РА на жалбоподателя, неговият доставчик „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД не е поасил задълженията си по подадени СД по ЗДДС с резултат ДДС за внасяне за описаните данъчни периоди и определените задължения с РА № Р-22001023001289-091-002 / 13.10.2023 г. Налице са изискуеми и непогасени публични задължения, събирани от НАП, за които е образувано ИД №[ЕИК]/2019г.

Не се спори по фактите за ползване на данъчен кредит от жалбоподателя като получател по доставките от „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД, че ползваният кредит е пряко свързан с невнесения от доставчика му данък –по СД и по издаден РА. На стр.19 от РД подробно е описан невнесения ДДС по СД от „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД, упражненото право на приспадане на данъчен кредит от „ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД и отговорността за невнесения данък, която е в размера на ползвания кредит.

2. Основният спор по делото е относно доказването на знание или задължение за знание у ревизираното дружество, че ДДС няма да бъде внесен от неговия пряк доставчик. Доказателствената тежест е на органите по приходите и има доказване със събраните при ревизията доказателства.

Както е посочено в решение № 1493/18.02.2025 по адм.дело № 11024/2024 г. на ВАС на РБ „В практиката по приложението на чл. 177, ал. 2 ЗДДС е възприето разбирането, че за обосноваване на наличие на "знание" по смисъла на нормата е необходимо да бъдат установени обективни обстоятелства, които да сочат, че действителните отношения между търговците надхвърлят рамките на обичайните делови отношения между доставчик и получател по определена сделка.“ Именно такива обективни обстоятелства, които сочат, че действителните отношения между търговците надхвърлят рамките на обичайните делови отношения между доставчик и получател, в случая са установени, представляващи индикации за наличие на свързаности между "ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ" ЕООД и „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД по начин, който води до извода, че няма как получателят „ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД да не е знаел, че данъкът от неговия доставчик няма да бъде внесен, са:

2.1.Управителите на двете дружества са в пряка родствена връзка - майка (А. П. управител на "ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ" ЕООД през периода 04.02.2015г.-28.02.2023г.) и син (Е. П. управител на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД), което ги прави и свързани лица по смисъла на §1, т.3, б.“а“ от ДР на ДОПК.

2.2.Управителят на доставчика „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД Е. П. е едновременно и търговски пълномощник на жалбоподателя с правомощия да тегли и разпорежда със средствата му по банкови сметки.

2.3. След 2019 г. липсват разплащания към доставчика „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД по банковите му сметки, които са запорирани от НАП и така се осуетява и плащането на задълженията, като вместо това, данните са, че пълномощникът извършва многократни тегления в брой от сметките

на жалбоподателя „от името и за сметка“ на доставчика. Данните са за пренасочване на плащания в полза на доставчика чрез банковите сметки на жалбоподателя, включително към контрагенти на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД, като по този начин фактически е било избегнато принудителното събиране по наложените запори върху сметките на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД.

Тази съвкупност от факти – близка роднинска свързаност, контрол върху финансовите потоци, разпореждане с парични средства на жалбоподателя в полза на доставчика, пренасочване на плащания с цел избягване на принудително събиране, прихващания вместо реални плащания и трайно неплащане от страна на „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД на задълженията му за ДДС по СД и РА, за което е образувано изпълнително дело и е проведено принудително изпълнение води до обоснования извод на ревизиращите органи за знание у жалбоподателя относно невъзможността доставчика да внесе дължимия ДДС.

С оглед на изложеното, съдът приема, че са налице предпоставките за ангажиране на солидарната отговорност на „ЕМАРИ ИНЖИНЕРИНГ“ ЕООД за невнесения от „ЕМАР БИЛДИНГ“ ЕООД ДДС по смисъла на чл. 177 ЗДДС.

По отделните доводи на жалбоподателя:

Следва да се отбележи, че съобразно принципа за пропорционалност и разпоредбата на чл 177 от ЗДДС, солидарна отговорност по отношение на получателя по доставките се ангажира само до размера на приспаднатия данъчен кредит. В този смисъл неоснователно е оплакването в жалбата, че са нарушени принципите на чл.205 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета. Разпоредбата на чл. 177 ЗДДС е в съответствие с чл. 205 от Директивата, който допуска държавите членки да въведат солидарна отговорност за чуждо задължение по ДДС при наличие на знание или задължение за знание у получателя, че данъкът няма да бъде внесен. Съгласно практиката подобна отговорност не противоречи на принципите на правната сигурност и пропорционалност, когато се основава на обективни данни, установяващи знание за участието в схема за неплащане на данък, какъвто е и фактическият състав на чл. 177 ЗДДС. Тълкувателно решение № 2/2020 г. на ОС на I и II колегия на ВАС потвърждава, че уредената в чл. 177 ЗДДС солидарна отговорност, включително и по отношение на лихвите, е съобразена с изискванията на чл. 205 от Директива 2006/112 и отговаря на принципите на правна сигурност и пропорционалност. В конкретния случай не се установява отклонение от тези стандарти.

Не се възприемат от съда и останалите доводи на жалбоподателя. Доводът, че знанието следва да бъде доказано към датата на издаване на всяка отделна фактура са неоснователни. Актуалната съдебна практика на ВАС на РБ, например решение по адм. д. № 4179/2024 г., приема, че субективният елемент по чл. 177, ал. 2 ЗДДС се установява въз основа на съвкупност от обективни факти, характеризиращи трайните отношения между страните, след които свързаност чрез роднинска връзка между лицата управляващи дружествата, общо счетоводно обслужване, контрол върху паричните потоци, липса на реални плащания и др. Именно такъв вид индиции са приети като основание за извеждане на знание или задължение за знание, каквито се обсъдиха като установени за разглеждания случай. Не се споделя възражението, че установената свързаност чрез роднинска връзка между получателя и доставчика не можела да служи като доказателство за знание и не е предвидена като предпоставка. Да, наистина, сама по себе си свързаността на управителите не е самостоятелно изведена предпоставка за търсенето на отговорността или за презюмиране на знание по ал.3 на разпоредбата, но е обективна индичия за знание. Както е посочено и в цитираното решение на ВАС на РБ „свързаността в случая наистина предполага знание и въпреки, че то представлява субективен елемент, установяването на знанието е въз основа на обективни обстоятелства, които сочат, че отношенията между търговците чрез свързаността на управителите им надхвърлят обикновените (обичайните)

търговски взаимоотношения.“

Що се отнася до твърдяното от жалбоподателя, че е направено всичко възможно за покриване на публичните вземания, следва да се има предвид, че данните от изпълнителното дело по скоро установяват невъзможността на дружеството доставчик да изпълнява процесните задължения по ДДС, включително и с поредица запорни действия и търгове, като частичните плащания, направени след натрупване на задълженията, отколкото да оборват наличието на знание за невъзможност за внасяне на ДДС по процесните доставки при ползването на данъчния кредит по тях.

Заклучението по ССЧЕ, изготвена и въз основа на материали по изпълнителното дело, установява дати и размера на извършените частични плащания и постъпления от публична продаж, като всички постъпили суми са разпределени за погасяване на различни публични вземания и потвърждава констатациите в РД. От заключението, както и от приложените разпоредения на публичния изпълнител и писмото на дирекция „Събиране“, се установява, че въпреки предприетите изпълнителни действия задълженията не са били погасени, а вземането е прекатегоризирано като несъбираемо.

По отношение на доводите за недоказване на презумпцията по чл. 177, ал. 3 ЗДДС следва да се посочи, че в случая съдът възприема премотивирането, направено от решаващия орган, че не е приложима презумпцията на ал. 3, а отговорността следва да се ангажира по чл. 177, ал. 2 ЗДДС въз основа на доказано от обективните данни знание.

Неоснователно е и последно изложеното в жалбата възражение, че преди да се ангажира отговорността по чл. 177 ЗДДС на „ЕЛМАР ИНЖИНЕРИНГ“ е следвало да се изчерпят способите за събиране на задължението за ДДС от доставчика „ЕЛМАР БИЛДИНГ“ ЕООД. Разпоредбата на чл. 177 ЗДДС не поставя като условие предварително или пълно изчерпване на мерките по принудително изпълнение спрямо доставчика, а изисква единствено дължимият ДДС да не е внесен към момента на реализиране на отговорността, която е предвидена като солидарна.

Правилно с РА са определени задължения и за лихва в размер на 93 118, 07 лв., която е включена в обхвата на ангажираната солидарна отговорност, в съответствие с приетото в Тълкувателно решение № 4/10.05.2022 г. на ВАС, по т.д. №2/2020 г

Съдът констатира, че ответната страна е претендирала присъждане на юрисконсултско възнаграждение, но не е заявила конкретен размер. На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, осъществено процесуално представителство такова възнаграждение се дължи, но размерът му следва да бъде определен от съда с оглед конкретното процесуално поведение и принципа на пропорционалност. В производството процесуалният представител на ответника не е депозирал писмен отговор, не е представил писмени бележки, не е ангажирал доказателства, единствено е осъществил процесуално представителство в съдебно заседание, поради което присъждането на възнаграждение в размерите, определяеми по общите минимални ставки на Наредба №1/2024г. по материален интерес, би било несъразмерно спрямо действително положения труд. Съобразно разясненията в решение на Съда на ЕС по дело C-438/22 дължимото възнаграждение следва да бъде определено в разумен и съразмерен размер. Ето защо съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 2100 лв. (две хиляди и сто лева).

Предвид горното, и на основание чл. 160, ал.1 и чл.161 от ДОПК, АССГ, Първо отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕМАР ИНЖИНЕРИНГ" ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № Р-22221023003264-091-001/16.01.2024г. на органи по приходите при ТД на НАП-В., потвърден с

Решение № 649/16.05.2024г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С.. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ЕМАР ИНЖИНЕРИГ“ ЕООД с ЕИК с ЕИК[ЕИК] да заплати на „Дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 2 100 лв. (две хиляди и сто лева).

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: